

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 329/2019
19.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Весне Субић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Славољуб Гајић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља „ББ“ са седиштем у ..., кога заступа пуномоћник Весна Милановић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж1 3615/18 од 25.10.2018. године, у седници одржаној дана 19.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија, тужиле изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж1 3615/18 од 25.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2025/17 од 12.06.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле АА из ..., па је поништен, као незаконит, анекс бр. V уговора о раду бр. 3257-1/44 од 26.07.2013. године, који је тужилца закључила са туженим Домом здравља „ББ“ из Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 136.500,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж1 3615/18 од 25.10.2018. године, укинута је пресуда Првог основног суда у Београду П1 2025/17 од 12.06.2018. године и одбачена тужба тужиле АА из ... поднета Првом основном суду у Београду дана 12.06.2017. године; обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 103.500,00 динара, као и трошкове поступка по жалби у износу од 33.000,00 динара; одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова поступка по жалби, као неоснован.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење, у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 3. и члана 420. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ..87/18) и утврдио да ревизија тужиле није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку, на коју се у ревизији указује није прописана као ревизијски разлог одредбом члана 407. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку. Такође, нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. истог Закона, на коју се у ревизији такође указује, јер другостепени суд није неправилно применио било коју одредбу овог закона, а што је било или је могло да буде од утицаја на доношење законитог и правилног решења.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је са туженим закључила анекс бр. V уговора о раду од 26.07.2013. године, чији поништај тужила тражи у овој парници. Тужба је поднета непосредно првостепеном суду дана 12.06.2017. године.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање другостепени суд је укинуо првостепену пресуду којом је мериторно одлучено о тужбеном захтеву тако што је усвојен, и тужбу одбацио.

Према оцени Врховног касационог суда правилно је другостепени суд применио материјално право доносећи побијану пресуду, за коју је дао довољно разлога, коју прихвата и Врховни касациони суд.

Неосновано се у ревизији указује да је тужба поднета ради утврђења ништавости анекса број V уговора о раду, а не ради поништаја тог анекса, због чега нема места примени одредбе члана 195. став 1. и 2. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05...32/13).

Супротно наводима ревизије, тужила је тужбеним захтевом тражила да се поништи као незаконит анекс V уговора о раду бр. 3257-1/44 од 26.07.2013. године, а о том тужбеном захтеву је одлучивао и првостепени суд, који је својом пресудом П1 2025/17 од 12.06.2018. године усвојио тужбени захтев и поништио као незаконит наведени анекс уговора о раду. Према томе, правилно је другостепени суд применио наведену законску одредбу, сматрајући да је тужила поднела тужбу након протеча рока од 90 дана од дана досављања решења, односно сазнања за повреду права (оспорени анекс уговора о раду је закључен 26.07.2013. године, а тужба у овој парници је поднета 12.06.2017. године). При томе, прописани рок је преклузиван, па суд води рачуна о таквом року по службеној дужности.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе изјављене ревизије, којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијаног решења, због чега ти разлози нису посебно образложени.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци решења, на основу члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

Председник већа-судија

Љубица Милутиновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић